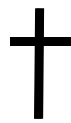

L É P C S Ó K

XIX. évfolyam 3. 4. szám

2019. március 3.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

A tartalomból: A megtérő életgyónásra való felkészülés
Gondolatok az alázatosságról
Az „egymáshoz tartozás” gyakorlata
Cseri Kálmán: Megtérésem
Az elveszett kisbárány
Bódás János: Húsvéti hit

Szentmise szándékok március hónapban

1. +Rapavi József
2. Az "Irgalmas Szűz" rózsafüzér csoport (Rusznaykné) élő tagjai
3. +Nagyszülők (9.00)
..... (11.00)
+Kmetty Károly, neje +Brancs Julianna és összes +Hozzá tartozó (18.00)
4. Az "Irgalmas Szűz" rózsafüzér csoport (Rusznaykné) +tagjai
5. A Váci Egyházmegye kispapjaiért
6. Hálából a Szűzanya tiszteletére
7. +Hajósi László és összes +Hozzá tartozó
8. Susanna nővérért, a Szeretet Misszionáriusai Rend szolgálatáért
9. +Rémi szülők és +Gyermekeik
10. Berta Mihályné +Pecsenyiczki Teréz, +Férje, +Szüleik és ö.+Hozzá tart. (9.00)
..... (11.00)
+Brancs Mihály, neje +Barka Anna és összes +Hozzá tartozó (18.00)
11.
12. +Rozmüller József, neje +Tanács Mária
13. A Szűzanya tiszteletére
14.
15.
16. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért
17. Hálából - Élő Édesanya (9.00)
..... (11.00)
+Gróf Mihály és neje +Baran Terézia (18.00)
18.
19. +Id. Rapavi József és fia +József
- 20-23.
24. A Stógl, a Szabó, a Nyárádi +Szülők,+Gyermekeik és ö.+Hozzá tart. (9.00)
..... (11.00)
..... (18.00)
- 25-28.
29. Hutter Ferencné +Fera Anna
30. +Heik István, neje +Pintér Julianna, +Nagyszülők és összes +Hozzá tartozó
31. Az egyházközség márciusban +Hívei (9.00)
+Szikszai Ferenc 30. évf. (11.00)
+id. Pecsenyiczki József, neje +Zsemmler Katalin és +Nagyszülők (18.00)

A MEGTÉRŐ ÉLETGYÓNÁSRA VALÓ FELKÉSZÜLÉS

Megtérő életgyónásnak nevezzük azt a gyónást, amelyet egy életfordulónál (megtérés, házasság, Szentlélek-szeminárium) valaki abból a célból végez, hogy életét elrendezze, és tudatosan odaadja Jézus Krisztusnak.

Az életrendezés azt is jelzi, hogy az ember felismerte, hogy az élete értelmét nem a birtoklásban, élvezetekben, hatalomszerzésben találhatja meg (1Jn 2,16), hanem az Istenben. Tudatosan dönt Isten mellett, mint élete értelme és célja mellett.

Ez a döntés valójában a *keresztségből* fakad, mert a keresztségben ellene mondunk a bűnnek, és elfogadjuk Isten uralmát életünk felett. Mivel azonban a legtöbb embert kisbaba korában keresztelik meg, nincs lehetősége arra - koránál fogva -, hogy tudatos döntést hozzon Jézus mellett. Ezért kell felnőtt korban megújítani a keresztségi döntésünket (ezzel bepótolni a hiányzó döntést), és a Szentlélek erejében egészen Istenre bízni életünket.

A lelkiismeret-vizsgálatnál Isten Igéje szerint (az evangélium alapján) kell megvizsgálni az életünket. (Az ember látása mindig önző, ennél fogva minden bűnét meg tudja indokolni. Ilyen szemmel nézve a bűn szükségszerűvé válik. „Nem tehettem mást” - mondja az ember. (Isten azonban azt mondja: „Szabadnak teremtettelek, legyőzhetted volna a bűnt.”) Ha a bűnt szükségszerűnek látja valaki, akkor nem képes megbánni azt, és így nem is tud megszabadulni tőle.

Isten Igéje szerint a bűn nem szükségszerű, hanem szándékos megtagadása az Ő akaratának, ami a kárhozat felé vezet. Mivel Isten teremtette az embert, egyedül Neki van joga az ő életét szabályozni. De ezt szabadságunktól tette függővé. Tőlünk függ, hogy elfogadjuk-e azt az utat, ami az életre vezet!

Ha az ember nagyképpen kijelenti: „én azt teszem, amit akarok, csak az bűn, amit én bűnnek érzek, a testemmel azt teszem, ami nekem tetszik” - ezzel felforgatja a Teremtő-teremtmény viszonyt, és önmagát állítja Isten helyébe.

A hívő embernek mindig arra kell törekednie, hogy Isten akaratát megtegye; hogy azt mondja bűnnek, amit Isten bűnnek mond. Ez abból fakad, hogy Ő teremtett minket, és Ő tartja fenn életünket. Ő adta örök célunkat, Ő mutatta meg a Hozzá vezető utat, és Ő váltott meg bennünket az örök haláltól Jézus Krisztusban. Rajta kívül nincs más végső cél. Ezért kell eldönteni, végül is ki az én Istenem? Kit akarok szolgálni? Az igaz Istent, vagy önmagammat?

1. A LELKI TÜKÖR SZEREPE

A lelki tükör segít az *evangéliumi norma* felismerésében. A legtöbb (imakönyvekben található) lelki tükör a tízparancsolat szerint fogalmazódott meg. Ehhez hozzá kell tenni az evangélium „teljes szívvel és minden erővel” való szeretet-normáját. Hiszen Jézus azért jött, hogy teljessé tegye a törvényt, és elvezesse az embereket az Atya Szeretet-Országába.

Ennek tükrében például nem elég azt megállapítani, hogy nem loptam, hanem azt is meg kell vizsgálni, adtam-e a rászorulóknak, megosztottam-e javaimat, időmet, pénzeimet, tehetségemet a körülöttem élőkkel?

2. A BÁNAT SZEREPE

A tékozló fiú (Lk 5,11-32) bánatának gyümölcse a jó elhatározás volt; „fölkelek és Atyámhoz megyek.”

A bánatot sokan összetévesztik a bűnök fölötti sajnálkozással. A bánat szentírási értelme: *megváltoztatni* az élet irányát, új útra térni, Istenhez térni. Átérezni a fájdalmat, hogy megbántottam a szeretető Atyát, akitől mindent kaptam: életemet, üdvösségemet. Ezért az igazi bánat nem lehetséges a Szentlélek közreműködése nélkül! El kell kérni a Szentlélektől a kegyelmet, hogy ne csak emberi sajnálkozás legyen a bűnbánatunk, hanem elfordulás a bűntől. A bűnbánat teljességéhez nemcsak az tartozik hozzá, hogy Isten iránti szeretetből éljük át, hanem az is, hogy a változás vágya töltse el szívünket.

3. A SZENTLÉLEK VILÁGOSSÁGA

A Szentlélek nemcsak a bánathoz ad erőt, hanem rávilágít a bűn igazi rossz voltára. A Lélek ad világosságot, hogy felismerjem cselekedeteim rosszságát. A *Szentlélek mutatja* meg akaratom rossz hajlamait, amelyek mindig önző szempontokra irányulnak. Ugyanakkor a Lélek adja meg a reményt is, hogy bízzak újra Isten végtelen szeretetében és merjem elhagyni a bűnt. A Szentlélek segítségével nélkül lehetetlen az igazi megtérés. Kérni kell, és megnyílni előtte.

4. VESSÉTEK LE A RÉGI EMBERT...

Pál apostol azt írja: „Ami odafönn van, arra irányuljon figyelmetek, ne a földiekre. Hiszen meghaltatok, és életetek Krisztussal az Istenben van elrejtve” „Vessétek le a régi embert szokásaival együtt...és *öltsetek fel az újat*” - mondja az apostol. (Olvasd végig a Kol 3,1-11-et). A megtérés utáni keresztény élet alapvető feladata ez: engedjük, hogy Jézus, akit a megtérésben befogadtunk, megszilárdítsa bennünk Isten uralmát. A Szentlélek át akarja alakítani gondolkodásunkat, érzelmeinket, szavainkat, cselekedeteinket, hogy mindenben Isten szeretete vezessen minket. Ahogy Jézus élete növekszik bennünk, úgy tudjuk elhagyni régi bűneinket.

A tékozló fiú miután hazatért, végleg otthon maradt, mert most már látta, hogy az atyai ház szerető légköre sokkal többet jelent a bűnök moslékánál. A bánat által elutasítjuk a rosszat és utána Jézusban élünk, mert ez a mi igazi életünk. Nem kacsingatunk sajnálkozva a bűn felé, mert látjuk és tapasztaljuk, hogy az egyetlen értelmes élet az Istenben való élet. Állandó, *szerető viszonyban lenni az Atyával*, mindent rábízni, és mindent Tőle várni: itt kezdődik a szent élet. Hidd el, hogy ez lehetséges a te számodra is. Biztos, hogy ezután is előfordulnak gyengeségek: indulat, lustaság, hiúság, füllentés, önzés, stb., de a tudatos halálos bűnöket el lehet kerülni. A szent élet a személyiségünk legszebb megvalósulása. A világ ezt gyakran kigúnyolja, mert érzi, hogy mennyire távol van tőle. De a világ gúnyolódása miatt nem szabad abbahagyni a törekvést a meg-szentelt élet felé. A bűntől való szabadulás alapvető lépése, hogy tudatosan felismerjük és elismerjük bűnös voltunkat, megtagadjuk az életünkben felismert bűnöket, és Isten előtt megvalljuk azokat. Mindez tulajdonképpen a megtérés kiteljesítése életünkben. Amikor Jézus Krisztust választottuk, Isten Igazságát és Szentségét választottuk a bűn és halál uralmával szemben. Ennek a választásnak a következménye az, hogy tudatosan *rossznak ítéljük és elutasítjuk magunktól* eddig elkövetett bűneinket és ellenállunk a kísértésnek. Ha pedig újból elbukunk, ismét bűnbánattal fordulunk Urunkhoz. Az *új teremtmény* egészen más, mint a régi! Más a gondolkodása, más az életcélja, más a kapcsolatformája, mások a szokásai, más az értékrendje, más a világhoz való viszonya! (Kol 3,10)

TEREMTSÜNK RENDET ÉLETÜNKBEN! AZ IDŐ – ISTEN AJÁNDÉKA

Csak jóra használjuk!

1. Legyen időnk ISTEN számára
2. a lelkünk,
3. a család,
4. embertársaink számára;
5. kötelességeink teljesítésére,
6. pihenésre,
7. ünneplésre.

*„Az, aki vagy, Isten ajándéka neked.
Az, akivé válhatsz, a te ajándékod Is-
tennek!” (Dan Millman)*

Gondolatok az alázatosságról

Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok. (Máté 11,28)

Az alázatosoknak Isten kegyelmet ad. (1 Pét 5, 5)

Ahol büszkeség honol, jelen van a szégyen is, de ahol alázatosság uralkodik, ott bölcsesség található. (Péld 11,2).

Az alázatosság igazi próbája akkor következik be, amikor az ember valami nagy eredményt ér el, és abban a kísértésben forog, hogy elfelejtse: minden erejét Istentől kapta, megbízatás gyanánt. (Fosdick)

Aki megalázkodik, bölcsen jár el, mert ezzel elkerüli, hogy mások alázzák meg. (Spurgeon)

A gyakori szentségi gyónás és áldozás a legteljesebb támogatást biztosítja majd számokra az alázatosság kitartó gyakorlásában. *A gyónás*, amelyben feltárjuk lelkünk valamennyi legtitkosabb és legszegyenteljesebb nyomorúságát, a megalázkodás legnagyobb ténye, amit Jézus Krisztus tanítványainak parancsolt. *A szentáldozás*, amelyben az emberré lett és értünk való szeretetből önmagát kifosztó Istent fogadjuk lényegileg szívünkbe, az alázatosság csodálatos iskolája, egyszersmind megszerzésé-nek leghatásosabb eszköze. (Pecci Joachim)

Különös gonddal és figyelemmel őrizkedj attól, hogy büszke, gőgös módon beszélj, vagy úgy, mintha felsőbbiséget igényelnél magadnak. Egyszerűen, sose beszélj magadról elegendő ok nélkül, és ne törekedj olyasmit mondani, amivel tiszteletet és dicsőretet óhajtanál szerezni magadnak. (Pecci Joachim)

/Pecci Joachim bíbornok, a későbbi XIII. Leó pápa/

XII. Egyházközségi farsangi bálunk a Vis Vitalis Medical Wellness Hotelban

Dolhai Attila musical színész

Aquinói Szent Tamás éneke Krisztus Testéről

Imádlak áhitattal, Isten: rejtelem,
 aki e jelekben titkon vagy jelen.
 Néked egész szívem átadja magát,
 mert Téged szemlélve elveszti magát.
 Szem, ízlés, tapintás megcsalódhatik:
 de a hallás Rólad hittel biztosít.
 Hiszem, amit hinni Isten fia szab:
 igédnél, Igazság, mi van igazabb?
 Isten-volta rejtve volt a keresztfán;
 itt ember-arcát is rejti e talány.
 De én mindakettőt hiszem, s vallhatom,
 kérve amit kért a bűnbánó lator.
 Sebeid Tamásként látnom nem lehet,
 mégis Istenemnek vallak Tégedet.
 Hadd hogy egyre jobban hinni tudja-
 lak,
 Tebenned reméljek, Téged vágyjalak.
 Isten halálára emlékeztető
 eleven kenyér és embert éltető,
 add hogy éljen lelkem Belőled csupán
 s jóízét Tebenned ne veszítse szám.
 Kegyes pelikánom, uram Jézusom,
 szennyek vagyok, szennyem véreddel
 mosom,
 melyből elég volna egy csepp hullni rá,
 világ minden bűnét meggyógyítaná.
 Jézus, kit titokban fedve látalak itt,
 mikor lesz, hogy szomjas vágyam jól-
 lakik, hogy majd fátyol nélkül nézve
 arcodat leljem szent fényedben boldog-
 ságomat?

87. zsoltár, amelyből az Eucharisz- tikus Kongresszus jelmondata szár- mazik.

¹Kóré fiainak zsoltára. Háladal Sionért, a
 népek anyjáért
 Szent hegyeken vetette meg alapjait,
²jobban szereti Sion kapuit az Úr, mint Já-
 kob többi hajlékát.
³Dicsőséges dolgokat mond rólad, Isten vá-
 rosa!
⁴Ráhábot és Babilont azok között említem,
 akik ismernek engem;
 íme, Filisztea, Tírusz és Etiópia népe: mind
 ott született.
⁵Sionról mondják majd: »Ez is, az is ott
 született, és maga a Fölséges erősíti meg.«
⁶Bejegyzik majd az Úr, a népek könyvébe:
 »Ezek itt születtek.«
⁷Körtáncban fogják majd énekelni:
 »**Minden forrásom tebenned fakad.**«

*A zsoltárra a Héber Biblia számozása
 szerint utalunk. A Septuagintában és a
 Vulgatában a 86. zsoltárként
 szerepel az imádság.*

*A zsoltár az ún. „Sion énekek” csoport-
 jába tartozik, amelyben Jeruzsálem kívá-
 lasztottsága és kiváltságos pozíciója áll
 a figyelem középpontjában.*

Tokody Ödön: Az öreg plébános levelei

20. levél További viszontagságok

Kedves Uramöcsém!

Igen bölcs és az életben igen nagy tapasztalatra szert tett ember lehetett, aki ezt a közmondást kitalálta: jó konyha, jó nevelés. Hamisan vélekedik az, aki azt hiszi, hogy ez a közmondás csak a kolostorokra érvényes. Tudja, Kedves Uramöcsém, nagyrecski káplánkodásomnak első három hónapja perdöntő igazolása annak, hogy az előbb említett bölcs mondás éppúgy érvényes a plébániák lakóira is.

Nem mondanék valót, ha azt állítanám, hogy a nagyrecski apát úrnak konyháján nem főztek jól. Ami a minőség és az ételek úri összeválogatását illeti, kitűnő bizonyítványt érdemelt annak szakácsnője. Hanem ami a mennyiséget illeti, bizony nagy kifogás alá esett a főzés. Hatalmas kondérokkal hozták be bár a nagyrecski apát úr asztalára az ételeket, úgy hogy jobbfejta juhászbográcsnak is beillett volna akárme-lyik, de míg a tizennégy előttem ülő után hozzám került a tál, bizony annak az aljáról kaparhattam csak ki valamit kóstolónak. Nem túlzom a dolgot, amikor állítom, hogy a nagyrecski plébánia asztalától az első három hónapon keresztül egyetlen egyszer sem keltem föl még félig jóllakottan sem.

Tüdös Tibor kollégám nem abból a fából faragott legény volt, akit ilyesmiért tengelyt akasszon valakivel. Ő pontosan ellátta az iskolát, elvégezte a Pintes Gergő kántor és irodaigazgató úr által számára kiszabott feladatokat, és a napnak többi ré-szét imádkozással, lelki olvasással, és prédikációra való készüléssel töltötte. Délben és este megette az ő szokásos skatulya szardíniáját és a nagyrecski káplánság koplalásának minősíthető ellátását égbe vezető létrának nézte. Helytelenül alkalmazta az önsanyargatást. Úgy gondolta, hogy ez a koplalás a test önmegtagadásban az előre-haladás útja. Jómagam is követtem egy ideig és csak abban tértem el tőle, hogy a szardínia pót kosztot itt-ott szalámival és jófejta paprikás szalonnával élénkítettem.

Nagyrecski káplánságomnak és koplalásomnak negyedik hónapjában azonban változás állott be életmódomban. E napon ugyanis az egyik tanítónak névünnepe-t tartot-tuk. Osztályainkban vigyázót állítottunk a padok elé, és magunk pedig, vagyis az egész tantestület a hitoktatóval együtt, átvonultunk a szomszédos Kispipába pörköltre és egy krigli sörre. E névnapi villásreggeli után könnyebben tartottam meg a népis-kola 6. osztályában a 11-től 12-ig kitűzött hittanórát, és utána derűsebb világnézettel ültem le a nagyrecskei apát úr asztalához is. Nem izgatott már, hogy a pecsenyéből csak a csombókók maradtak számomra a tálon és azzal sem törődtem, hogy a süte-ménynek megégett vége jutott részemre. Ebéd után is a máskorinál sokkal megelé-gedettebb hangulatban tértem alkápláni lakosztályomba és szardíniázás nélkül el-szunyókáltam íróasztalom mellett. Ezután rájöttem arra, hogy az ebéd szűkösségét nemcsak a káplánszobában utólag beszedett szardíniával és szalámival lehet pótolni.

Ettől a naptól minden tíz órakor belátogattam a Kispipába és ott hamarosan rende-lés nélkül elibém tette a pincér a pörköltet és a krigli sört. Miután így a déli ebéd hiá-nyossága ellenében előzőleg bebiztosítottam magamat, még csak a vacsorák meny-nyiségének a pótlása volt hátra. Ezen is segítettem. Az esti órákban a Kispipa helyett a Nagypipát kerestem föl és ott rövidesen tagjává váltam a „Makkhetes” című asz-taltársaságnak. Hamarosan itt sem kellett már rendeléssel töltönnem az időt, mert a pin-

cér kitanulta ízlésemet és az egyik napon marhanyelvet, a másik napon egy adag szálmait vagy más ital-korcsolyát állított elibém a csúsztatásra alkalmas vörösbor porcióval együtt. Rendszeresen éjjel felé vetődtem haza ebből az asztaltársaságból és másnap kótyagosan, álmos fővel ébredtem.

E kosztolási pótlásom természetesen nem maradt eredmény nélkül hivatásom kötelességteljesítésénél sem. Az iskolában egy-kettőre megtudták a tantestület tagjai, hogy tíz óra után csak félórás késéssel kezdem meg a tanítást. A magukra maradt nebulók ordítóása és rakoncátlankodása fölzavarta az egész épület rendjét, úgyhogy az iskolaigazgató ismételt és ismételt rám szólt mulasztásom miatt, és amidőn változást nem tapasztalt, elrendelte, hogy az osztálytanító köteles bevárni megérkezésemet. Ennek természetesen kellemetlen következményei lettek. A tantestületnek azon tagjai, akiknek osztályában 10-től 11-ig lett volna órám, megnehezteltek rám és véleményüknek nem éppen a papi ruhát dicsérő szavakkal adtak kifejezést.

E déli és esti kosztolásaim zsebemet is alaposan megdézsmálták, sőt annyira kiűrtették, hogy bizony Kedves Uramöcsém, abban az időben napról napra éltem és a Kispipában rendelt menümet kénytelen voltam a napi misepénz szerint szabályozni. Kismise után bizony csak kispörköltre futott, de nagymise után nagypörköltre is került. Egy napon aztán a pörkölt mennyiség és a misepénz összefüggését föltartam a pincér előtt is, aki fajtájának általános bizalmaskodásával ettől a naptól kezdve így fogadott: Csendes Úr legyen veletek volt-e, vagy pedig hangos, főtisztelendő úr? - és aszerint szervírozta a kis- vagy nagypörköltet.

Lelkipásztori működésemmre és lelkiéletemre pedig nem is merek visszagondolni, Kedves Uramöcsém. Napszámosná lettem bizony én, aki számára Pintes Gergő szabta meg naponta a teendőt. Azaz valljuk be őszintén, tisztán cselekedeteket végző, és pedig lélek és lelkesedés nélkül végző papi szolgamunkássá alacsonyodtam.

A Jóisten azonban nem hagyott el. Tespedésemből való felrázásomnak és a veszélyes útról való visszatérésemnek kissé furcsa története van, és ezt beszélem el levelem következő soraiban Kedves Uramöcsémnek. Nagyrecski működésem nyolcadik hónapjában dispoziációt, áthelyezésről szóló iratot hozott a posta. Nem nekem, hanem Tüdős Tibor kollégámnak. Helyébe Péterfia Pál egyházmegyeszerte hírhedt öreg káplánt helyezte a püspök úr Öméltósága. Ezt a Péterfia Pált az akkori plébániákon Mindenszentek litániájában is befoglalták a plébánosok ama könyörgések közé, mely így hangzott: Péterfia Páltól, ments meg Uram minket. Úgy értendő ez, Kedves Uramöcsém, hogy Péterfia testvérünk az Urban, minden plébánosnak réme volt. Az ő káplánkodását ugyanis működése helyén valami nagy csapás követte. Vagy a plébánosa halt el mellőle, vagy pedig a káplán és a plébános közötti viszony püspöki ítélettel való rendezésére került a sor. A rossz nyelvek ugyanis azt állították, hogy Péterfia Pált ilyen utóbbi minőségben, szerepének csendes tudomásulvétele mellett, épp ilyen szándékkal helyezte az egyházmegyei hatóság. Most már annyi esztendő után sejtem, hogy Nagyrecskre is ilyenféleképpen került.

Tüdős Tibor amilyen csendesen élt, olyan csendesen távozott Nagyrecskről. A hónap utolsó napján, ami akkor épp szombatra esett, reggel két mondattal elbúcsúzott az apát úrtól, Pintes Gergőtől és tőlem, a harmadik mondattal bocsánatot kért, ha megbántott volna valamivel, és aztán újságpapírba spárgázott kézipoggyászát hóna alá csapva, imakönyvével kezében megindult a vasúti állomás felé.

Péterfia Pál szombaton délután állított be. Temetni voltam és így csak este, a vacsora előtt találkoztam vele. Vacsora után az akkori szokásomhoz híven a „makkhetes” asztaltársaságba akartam menni, de Péterfia kollégám beállított a szobámba, leült a díványomra és kikérdezett a házi állapotok felől. Hatalmas behemót ember volt és bizony már a negyvenedik éve felé sántikált. Kopasz feje, aranykeretes szemüvege, egy mázsánál jóval nagyobbra hízott teste tekintélyes külsőt kölcsönzött neki. Alaposan lefestettem előtte a nagyrecski plébánia állapotát, amit ő szemüvege alatt csendesen hunyorgatva, szó nélkül hallgatott. Mikor aztán a végére értem a nagy-recski apát úr háza népének, és plébánián történeteknek, csak ennyit mondott: No, majd rendbe hozzuk a dolgot! Bocsánatot kértem tőle, hogy nem élvezhetem tovább kedves társaságát, de hát rendes asztaltársaságom vár. Ezt is tudomásul vette, de megjegyezte hozzá: No, majd ezt is rendbe hozzuk!

Nem tudtam, hogy mit jelentenek e szavak, azonban később megértettem azoknak furcsa csengését. Péterfia Pál kollégám ugyanis szemfüles ember lévén, amint tőlem az apát úr ügyei felől érdeklődött, ugyanúgy rólam is híreket, ismertetést kért már másoktól, és bizony ezek a hírek nem voltak valami dicséretesek. Négy hónap után, miután mindennap két kocsmában láttak, az egész hívőssereg között tivomyás híremet költötték.

Másnap délben Péterfia kollégám meg is kezdte az ügyek rendbe hozását. Tizenkét órakor megjelentünk a plébánia irodában eligazításra és ott meghallgattuk, hogy Péterfiának délután keresztelnie kell, és ő mondja a litániát, én pedig három órakor a városban, öt órakor pedig az egyik filiában fogok temetni. Szokáshoz híven megkaptuk az üveg bort is, amit az egyik káplán tiszte volt Pintes Gergő uram kezéből az apát úr elébe állítani, és amelyet az apát úr és sógorai fogyasztottak el, bennünket, káplánokat a nyolc hónap alatt egyetlen egyszer sem kínálván meg vele. Péterfia szó nélkül kezébe vette az üveget és az ebédlőbe érve, letette az utolsó helyre, maga elé.

Megkezdődött az ebéd és az apát úr leves után megkívánta az ő szokásos negyven cseppjét. Rászólt a felszolgáló cselédre, hogy a káplán úr elől vigye hozzája az üveget. Péterfia azonban megfogta flaskát és dörgő hangon szólt rá a cselédre: Ez az üveg itt az enyém! Úgy látszik, hogy az apát úr számára elfelejtett a kántor úr bort hozni a pincéből, és legnagyobb nyugalommal teletöltötte mindkettőnk poharát. Valach Péter apát úr elsápadt, sógorai és nővérei elvörösödtek, de úriemberek lévén, szólni nem szóltak egy szót sem. Engem pedig, Kedves Uramöcsém, mintha hájjal kenegettek volna, olyan jól esett ez az egész esemény.

Pecsenyénél az eddigiektől eltérően, ma már nem legutoljára került hozzám a tál, hanem állomásomban rangidős lévén, Péterfia testvérünk maradt legutolsó. Egy szellet pecsenye és két comb volt csak a tálon. Azelőtti időkben a pecsenye Tüdős kollégám tányérjára vándorolt, a comb pedig nekem maradt, hogy két falatjából megízleljem, mit evett a többi. 82 Péterfia susogva rám szólt: vegye ki testvér az egészet! És én engedelmeskedtem. Kollégám odaszólitotta a cselédet és a tállal együtt kiküldte a konyhára húsért. A lány azonban hamarosan visszajött, a szakácsnő üzenetével, mely szerint az asztalra szánt porciókat mind beadták. Káplántársam ezt is tudomásul vette, de tudomásul vették az asztalnak körülülők is, mert az egész esemény nem ment bizony csendben.

Asztalbontás után Péterfia káplántársam úri magatartással odaszólt az apát úrnak:

Apát úr kérem! Legyen kegyes délután a vecsernyét megtartani. Valach Péter apát úr meghökkenve nézett az új káplán öles alakjára: Hát, hát ké-ké-kérem, úgy hiszem, hogy az ma az ön dolga, dadogta meglepetten. Péterfia azonban nyugodt hangon jelentette be véleménykülönbségét: Hát igen az én dolgom volna, de nekem elveim vannak, és ezen elv - ezt már harsogta: ha nincsen pecsenye, nem lesz vecsemye!

Ezzel aztán sarkon fordulva, ott hagyta az ebédlőt és bemenvén szobájába, ráfordította a kulcsot. Hogy mi történt azután, majd a következő levelében mondja el Uramöcsém régi barátja:

az öreg plébános

Örökség

Egy bizonyos hegyi faluban évszázadokkal ezelőtt egy nemesember azon gondolkodott, hogy milyen örökséget hagyjon a falu lakóinak. Végül eldöntötte, hogy templomot épít hagyatékként. A templomépítés tervét titokban tartotta egészen a befejezésig. Amikor az emberek összegyűltek, csodálkoztak a templom szépségén és tökéletességén. Sok dicsérő megjegyzés után egy jó megfigyelő megkérdezte: - "De hol vannak a lámpák? Miként világítják meg a templomot?" - Anélkül, hogy válaszolt volna, a nemes rámutatott a falon lévő lámpatartókra, aztán minden egyes családnak adott egy lámpát, hogy vigyék magukkal a szentmisére és függesszék fel a falra: - "Valahányszor itt vagytok, az a hely, ahol ültök, világos lesz - felelte a nemesember. - Amikor pedig nem lesztek itt, az a hely sötét lesz. Amikor távol maradtok a templomtól, Isten házában bizonyos része sötétben marad."

*Vajon a mi lámpásunk meg van gyújtva?
Azon a helyen világítunk, ahová Isten helyezett minket?*

Nagyböjti készülethez - Az „egymáshoz tartozás” gyakorlata

A Húsvét utáni ősegyházban folytatódott a Jézus által hirdetett és élt Isten országának gyakorlata.

Elmélkedjünk a Szentírás alapján:

Egymás iránt a tiszteletadás dolgában legyetek előzékenyek (Róm 12,10)

Egymás között keressétek az egyetértést (Róm 12,16)

Egymást fogadjátok el (Róm 15,7)

Egymást várjátok meg (1 Kor 11,33)

Egymással gondosan törődjétek (1 Kor 12,25)

Egymásnak tegyetek a szeretetben szolgálatot (Gal 5,13)

Egymás terhét hordozzátok (Gal 6,2)

Egymást vigasztaljátok (1 Tessz 5,11)

Egymást építsétek (1 Tessz 5,11)

Egymással éljétek békességben (1 Tessz 5,13)

Egymással tegyetek jót (1 Tessz 5, 15)

Egymást viseljétek el a szeretetben (Ef 4,2)

Egymás iránt legyetek jóságosak és irgalmasak (Ef 4,32)

Egymásnak bocsássatok meg (Kol 3,13)

Egymásért imádkozzatok (Jak 5,16)

Egymást szívből szeressétek (1 Pét 1,22)

Egymás iránt legyetek vendégszeretők (1 Pét 4,9)

Egymással szemben legyetek alázatosak (1 Pét 5,5)

Egymással legyünk közösségben (1 Jn 1,7)

LELKITÜKÖR

I. Istennel való kapcsolat

Imádkoztam rendszeresen? Lehetőleg reggel és este is? Szoktam Istenre gondolni, vele beszélgetni?

Törekedtem-e arra, hogy jelen legyek az imában? Szívemet megnyitom-e az imában Istennek? Vagy csak elhadarom az imáimat?

Olvasom-e néha a Szentírást? Lelki olvasmányt, táplálékot veszek-e magamhoz?

Szégyelltem-e mások előtt keresztény voltomat?

Tiszteltem-e az Istennek szentelt személyeket, helyeket, tárgyakat?

Szoktam-e csúnyán beszélni? Káromkodtam-e?

Használtam-e feleslegesen Isten vagy a szentek nevét? Használtam-e durva szavakat?

Részt vettem-e vasárnap a szentmisén? Nem szoktam elkészni?

Dolgoztam-e vasárnap pénzkereső munkát, ha nem voltam beosztva? Igyekeztem-e ünneppé tenni a vasárnapot? Több időt, figyelmet fordítok-e az Úr napján családomra, magamra, barátaimra, lelkem művelésére?

II. Embertársaimmal való kapcsolat

Szívesen segítettem embertársaimnak? Meglepem-e néha szeretteimet?

Van-e türelmem az emberekhez?

Voltam-e udvariatlan, pimasz, szemtelen?

Vigyáztam egészségemre, magam és mások életére és környezetemre?

Szerettem, ápoltam, gondoztam, műveltem a testemet?

Viselkedésemmel adtam-e jó példát másoknak? Okoztam-e botrányt? Fogyasztok-e káros élvezeti cikket: alkohol, cigaretta, drog?

Részt vettem-e verekezésben? Szándékosan bántottam-e valakit szóval, hallgatással, tekintetemmel?

Kiálltam-e mindig az élet védelmében a fogantatástól a természetes halálig? Adtam-e tanácsot abortuszra, eutanázia végzésére? Beleegyeztem-e hasonló tettbe?

Gondoltam, néztem, beszéltem vagy tettem-e szemérmetlen, paráznát? Önkielégítést végeztem-e? Házasság előtt, vagy házasságon kívül volt-e testi

kapcsolatom? Használtam-e abortáló tablettákat, fogamzásgátló szereket, óvszert?

Imádkozom-e a tisztaság kegyelméért?

Munkálkodom-e azért, hogy házasságom (sz)épüljön?

Dolgozom-e a legfontosabb emberi kapcsolataimon?

Van-e kétes kapcsolatom? Párkapcsolatom a házasság irányába halad?

Loptam-e? Tudok-e anyagi beosztással élni? Segítem-e (időmmel, szeretetemmel, szavaimmal, tudásommal, törődésemmel, javaimmal...) az embereket?

Kész vagyok-e okosan segíteni, adni, ha kérnek? Szoktam-e keresni az alkalmat erre?

Talált tárgyat visszajuttattam-e a tulajdonosának? Sikkasztottam-e, csaltam-e, elnéztem-e mások ilyen tettét?

Megbízható, becsületes vagyok-e? Mondtam rosszat másról (rágalmaztam)?

Beszéltem más hibájáról (pletykáltam)? Elvettem-e mások idejét felesleges beszéddel?

Ígéreteimet mindig megtartottam?

Vállaltam-e mindig tettemért a következményeket?

Nem voltam irigy?

III. Önmagammal való kapcsolat

Kötelességeimet megfelelően elvégeztem?

Művelem-e testemet? (sport, pihenés, egészségügyi ellátás)

Művelem-e lelkemet? (imádság, jócselekedetek, lelki olvasmány, művészetekkel való táplálkozás)

Művelem-e szellememet? (tanulás, olvasás, megszűrni mit és mennyit nézek, hallgatok)

Voltam-e torkos, válogattam-e az ételekben? Voltam-e falánk?

Nem voltam önző, vagy durva?

Nem csábítottam valakit rosszra? /lopásra, hazugságra, csalásra.../

A saját szavaimmal kérem a Szentlelket, hogy világosítson meg, mi az, amit még le kell tennem a szentgyónásban, és kérem, hogy adjon igaz bánatot bűneim felett.

Cseri Kálmán: Megtérésem

"... Sokat hallottam Jézusról, de nem ismertem Őt. Ezt soha nem szabad összetéveszteni, hogy valaki hallgatója Jézusnak, vagy a tanítványa. Hallgatója voltam, de egyáltalán nem ismertem Őt. Volt általános istenhitem, de éltem a magam életét Istentől teljesen függetlenül. Ez a gyakorlati ateizmus, a gyakorlati Istennélküliség. A vallásos emberek többsége is így él. Nem tagadják Istent, de nem része Isten az életüknek. Legfőképpen pedig nem Ura. Akkor került sor a szülővárosomban egy ugyanilyen sorozatra, amelyikre elmentem. Az elején nem túl nagy érdeklődéssel. Egyik este meglepődtem, mert amit ott elmondtak arról, mi-féle botlások, tisztátalan gondolatok, bűnök kísérik az emberek életét általában, egy az egyben rám is igaz. Annak egy részét láttam már addig is, hogy milyen cselekedeti bűnöket, gondolati bűnöket, a beszédemmel milyen bűnöket követek el nap mint nap. Egy részétől szerettem volna szabadulni, sokszor elhatároztam, hogy megjavulok. Bizonyos módszereket ki is dolgoztam arra. Természetesen egyik sem vezetett eredményre.

Azon az estén, mintha reflektor világított volna be a szívem rejtett bugyraiba is, látnom kellett, ki vagyok valójában. Még a viszonylag elfogadható szép máz mögött is mi van. Mennyi mocsok lehet valakiben, akit egyébként gyakran dicsérnek, és akiről sok jót el lehet mondani. Ez zavart engem, de nem tudtam megváltoztatni magam. Most, mintha tükröt tartottak volna előm, világosság támadt. Még jobban kellett látnom, ki vagyok valójában. Még inkább úrrá lett az a félelem rajtam, hogy ennek következményei lesznek. Isten igazságos, azt akkor már tudtam, és a bűnt megbünteti.

Az igazságos Istentől való félelem kezdett eluralkodni rajtam. Az Ő különös kegyelme volt már az is, hogy bevilágított az életembe, és fájni kezdett a bűnöm. Folytatódott az Ő kegyelmének a munkája azzal, hogy a következő estéken arról volt szó, hogy Isten igazságos, de a Biblia hangsúlyozza, hogy Isten kegyelmes is. Nem akarja a bűnös halálát, hanem azt akarja, hogy megtérjen gonosz útvjáról és éljen. ... De mit jelent ez, mit kell ehhez tennem? Akkor, azon a héten világossá tette Isten számomra azt, amiről biztos, hogy sokszor hallottam előtte az istentiszteleteken, de ott hallottam meg. Ott tette egészen személyes igazsággá számomra Isten a kereszti igazságát. Pontosan mit? Azt, hogy Isten a bűnt büntető igazságát, amitől féltem, már érvényesítette. ... amikor Jézus Krisztus meghalt a kereszten, akkor minden ember minden bűnének az Isten szerint igazságos ítéletét magára vállalta. Az enyémet is? Azt is. Honnan tudhatom ezt meg? A Bibliából.

Aki ezt hittel komolyan veszi és magára nézve is érvényesnek tartja, az megkapta a teljes bocsánatot minden addigi és azutáni bűnére.

Ez olyan jó hír volt, hogy nagy örömmel telt meg a szívem.

Az is a Szentlélek munkája volt, hogy ezt teljes bizonyossággal hittem. Ő munkálja ám a hitet abban, aki hallgatja az ígét, és törekszik változni. Lemond arról,

hogy magát megjobbítja, és elfogadja az Ő felkínált kegyelmét.

Még azon a héten az egyik este, amit akkor már bűnnek láttam, megvallottam, mert erről is szó volt. Jézus mondja: "Az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem." (Jel. 3,20) Ő jön oda és zörget, utána Ő jön be és adja nekem mindenét. Az én feladatom: ha meghallom, nyissam ki az ajtót. Mit jelent kinyitni az ajtót? Mi választ el Jézustól? A Biblia szerint a bűneim. A bűnvallás az ajtónyitás. Én úgy voltam, hogy sarkig akarom nyitni minél előbb. Nem a jövő héten, nem holnapután, most.

Így került sor életemben először őszinte, radikális bűnvallásra.

...Isten még újabbakat és újabbakat futtat eszembe. ... Tisztogat a mai napig, és tisztogat minden hívőt. Egyre érzékenyebbé tesz arra, ami Őneki utálatos.

A hívő is elkövet utálatosságokat, ő is engedetlen olykor, de nagy különbség van a hívő élet meg a megelőző között. Mert nem ez a jellemző már, hogy cselekszem nyakra-főre azt, ami Istennek utálatos. Ha mégis előfordul, észreveszem, fáj, és azonnal rendezni akarom. Tudom, hogy ezt csak úgy lehet rendezni, ahogy az út elején rendezte Isten: jövök, megvallom, és kérem a bocsánatát.

Arcig ebben a testben járunk, addig ismétlődnek a bűnök, de Pál apostol azt írja: nem a bűn uralkodik már az ilyen emberen, hanem Jézus.

...életem egyik legkedvesebb éneke...: Véredbe rejtve én tiszta s igaz vagyok."

Szeretet-mondások

Az egyetlen fontos dolog, amikor elhagyjuk ezt a világot, azok a szeretet-nyomok lesznek, amelyeket hátrahagyunk. (Albert Schweitzer)

Az igazi szeretet a pillanatra gondol és az örökkévalóságra, de soha sem arra, meddig tart. (Friedrich Nietzsche)

Szeretni azt jelenti, hogy fény és melegség vagyunk a másik számára. (Broeckhoven)

Ha hallgatsz, hallgass szeretetből; ha beszélsz, beszélj szeretetből; ha figyelmeztetsz, figyelmeztess szeretetből; ha megbocsátasz, bocsáss meg szeretetből. (Szent Ágoston)

A felebarát szeretete a mértéke az Isten iránti szeretetünknek. (Edith Stein)

G y e r m e k o l d a l

I. rejtvény *Szívesen vállalom böjtöt, önmegtagadást!*

1. Helyes-e, ha egy Édesanya a nagyböjt péntekjein olyan ügyesen kitalálja a család ételeit, hogy észre sem veszik, és megtartották a böjtöt?

A: Nem helyes, mert mindenki maga döntse el, mit akar enni

B: Helyes, mert az a fontos, hogy ne együnk húst

C: Az igazi az lenne, ha beszélgetnének is arról, hogy miért nem esznek húst

2. Melyik a bűnbánati napunk?

A: minden péntek, Jézus halálának napjára emlékezve

B: hamvazószerda és nagypéntek

C: minden nap, amelyen bűneinkre gondolunk

3. Mire emlékeztet a barka?

A: a nádszálra, amellyel Jézust csapkodták

B: pálmaágra, amellyel Jézust köszöntötték

C: olajágra, amelyet Noénak vitt a galamb

4. Mikor volt az utolsó vacsora?

A: húsvét előtti csütörtökön

B: nagypénteken

C: húsvétvasárnap

5. Mi a keresztút?

A: a vallásos ember szenvedésének útja

B: Jézus szenvedéstörténete

C: imádság, amely Jézus utolsó útját állítja elénk

II. rejtvény *Ki mondja – kinek? (Mt 26,17 - 27,55)*

- „Hogy akarod, hol készítsük el neked a húsvéti vacsorát?”

- „Csak nem én vagyok az, Mester?”

- „Bizony mondom neked, még az éjjel, mielőtt a kakas szól, háromszor megtagadsz.”

- „Halálosan szomorú az én lelkem, - maradjatok itt és virrasszatok velem!”

- „Te is a galileai Jézussal voltál!”

- „Te vagy a zsidók királya?”

- „Ne legyen közöd annak az embernek a dolgához! Az éjjel álmomban sokat szenvedtem miatta.”

- „Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!”

- „Ez valóban Isten Fia volt!”

Kedves gyerekek! A rejtvény megfejtését április 18-ig, Nagycsütörtökig adjátok le a sekrestyében, névvel ellátva! Az ajándéksorsolást április 21-én, Húsvétvasárnap a 9.00 - és a 11.00 órai szentmisék után tartjuk.

AZ ELVESZETT KISBÁRÁNY

Keleten történt, Palesztina földjén, ahol a napsugaras mezőkön bőséges legelőre találnak a nyájak. A hegyi források tiszta vizét kis patakok hozzák le a völgybe, hogy táplálják az illatos fűvet, fákat, bokrokat és a szomjazó állatokat. A békés csöndben csupán a madarak csicseregését és a pásztorok messze hangzó énekét hallani.

Egy pásztor éppen letelepedett nyájával az egyik patakocska partján. Hallgatta a bogarak zümmögését, a madarak énekét, és megcsodálta a szitakötők gyors cikázását a víz fölött.

Közben a bárányokat is szemmel tartotta. Megelégedetten látta, hogy száz juha közül egy sem hiányzik. Néha odafut hozzá egy-egy kisbárány, hizelegve várja, hogy a pásztor megsimogassa. Ha valamelyik kicsit messzebb téved, a pásztor hívó hangjára azonnal visszafut a nyájhoz. A pihenő után a pásztor elindul, hogy bárányainak új legelőt keressen. A nyáj utána megy, nem kell hajtani, sem terelni őket. Ismerik pásztoruk hangját és követik lépéseit.

Csak egy kis bárány nézelődik még a patak partján.

Talán észre sem veszi, hogy a többiek elindultak a pásztor után. Sok érdekes látnivaló van ezen a mezőn: szebbnél-szebb virágok, zümmögő méhecskék és bogarak. A fák ágai között madarak csicseregnek, ülnek fészükön vagy etetik fiókáikat. A magasban éles szemű sasok köröznek, lesik a fűben motozó kis rágcsálókat. Itt is van egy kis egér, de még nem vették észre a ragadozó madarak.

Egy pillangó csapong a kisbárány előtt, amitől neki is játékos kedve támad, és elindul utána.

A lepkét követve egyre messzebb jutott a nyájtól, dombra fel, völgybe le, míg a többiek lépései is elhalkultak. Egy darabig észre sem vette, hogy egyedül maradt. Végül elillant előle a pillangó messze a bokrok és a fák fölé.

Most megéhezett a kisbárány, de itt már köves, kopár volt a talaj, csak itt-ott talált egy-egy fűcsomót – viszont annál több volt a tövis és bogáncs. Egyre távolabb ment, keresgált a kövek, tövisek között. Tarka gyíkok napoztak a sziklán, és ijedten menekültek előle, hogy menedéket keressenek a kövek alatt.

Eleinte nem is hiányzott neki a nyáj és a pásztor, olyan sok volt az új látnivaló.

Keresgélése közben egy éles kő felsebezte a lábát. Azonnal a pásztorhoz akart futni, aki már annyiszor mosta ki sebeit és kente be gyógyító kenőccsel. Ekkor dőbrent rá, hogy egyedül van és nem tudja, merre induljon vissza. Szomorúan nézett szét az idegen tájon. Eszébe jutott, hányszor védte meg őket a pásztor a ragadozóktól. Most itt van egyedül, már alkonyodik, és őt senki sem védi. Tudta, hogy társai már hazafelé tartanak, ahol éjszakára megpihennek a biztonságos karámban.

Kimerülten állt meg egy szakadék szélén. Nem mehetett tovább - visszafordulni pedig már nem volt ereje. Bárcsak újra hallaná a pásztor hívó szavát! Soha többé nem hagyná el, mindig követné lépkeit.

A pásztor ekkor már valóban hazafelé tartott nyájával Amikor feltűnt a távolban az ismerős házak körvonala, számba vette nyáját, vajon nem hiányzik-e valamelyik. Ijedten látta, hogy csak 99 bárány tért vele haza, egy elveszett. Újra megszámlolta őket, de csak arról győződhetett meg, hogy valahol elmaradt egy kisbárány. Tudta, mennyi veszély leselkedik egy magá-

nyos báránnyra. Beleeshet a szakadékba, ragadozók széttéphetik, eltévedhet úgy, hogy soha nem talál haza. Azonnal eldöntötte: megkeresi az elveszettet. Otthagyt a nyáját, hiszen már közel voltak a biztonságos otthonhoz - és elindult visszafelé. Közben szölongatta, hívogatta a kisbáránnyt.

Ahogy ment visszafelé, eszébe jutott a pataknál nézelődő báránny. Bizonyára ő maradt el, annyira lekötötte a sok látnivaló. De merre mehetett? Kereste a bokrok között, a patak partján, de nem találta. Elindult felfelé a köves, kopár hegyoldalba. A nap már lehanyatlott a magas sziklák mögé. A pásztor még jobban meggyorsította lépteit.

Végre meglátta a távolban egy szakadék szélén állni a kisbáránnyt. Hangosan szölongatta, nevét kiáltotta, és sietett, hogy megmentse az elveszettet. Amikor a közelébe ért, a kisbáránny boldogan futott hozzá, elfelejtve felsebbzett, fájó lábait. A pásztor ölebe vette, simogatta, vigasztalta, és örömmel indultak együtt haza a nyájhoz.

Sietve indult a pásztor megtalált báránnyával hazafelé. Besötétedett, és már hallani lehetett, ahogyan a ragadozók egymásnak válaszolva elindultak zsákmányt keresni. A kisbáránny már nem félt, hiszen a pásztor hordozta karjain, aki megvédi őt minden bajtól. Elfelejtette még a fájalmát és az éhségét is. Most már tudta, milyen félelmetes egyedül, a nyájától és a pásztortól távol lenni. Soha többé nem marad el, nem hagyja el a pásztort.

Végre hazaértek. A nyáj már a karámban volt, de éberén várták a pásztor hazatérését. Örömmel fogadták elveszett társukat, és megnyugodva hallották újra a pásztor hangját. A pásztor még kimosta a kisbáránny sebeit, hűsítő kenőccsel bekente, majd pihentek reggelig.

Másnap nagy volt az öröm, a szomszédok, pásztorok, gyerekek mind körülvették, simogatták, etetgették a megtalált kisbáránnyt.

Amikor ezt a történetet egy kisfiú meghallotta, saját magára gondolt. Tudta, hogy az Úr Jézus a jó Pásztor, aki életét is odaadta a juhaiért - értünk, emberekért. Akkor eszébe jutott, hogy a pillangóhoz hasonlóan, amelyik a kis báránnyt elcsalta, őt is hányszor hívták a barátai rossz utakra. Ő pedig ment, és így Jézustól, a jó Pásztortól nagyon messze jutott. Mert ettől kezdve verekedett a társaival, csúfolta a szegényebbeket, hazudott, és még sok mindennel megszo-morította az Úr Jézust és szüleit. Szinte már hallotta is, hogy a pász-torhoz hasonlóan Jézus most őt szólóingatja, hogy azután vissza-vigye a nyájhoz, és megvédje a ragadozók-tól - a gonosz angyaloktól és emberektől.

Amikor ezt megértette, letérdelt, és bocsánatot kért Jézustól, majd kérte, hogy fogadja őt vissza, és szabadítsa meg minden rossztól.

A kis báránny hazatérésének a pásztorral együtt örült minden barátja. Ezt mondta az Úr Jézus: „Ugyanígy örvendezés van az Isten angyalai között a mennyben egy bűnös ember megtérésén”. Téged megtalált-e már a jó Pásztor?

Ady Endre: A Tűz márciusa

Csámpás, konok netán ez a világ
S végbe hanyatlik, kit annyian űztek,
De élethittel én, üldözött haló,
Március kofáira és szentjeire
Hadd szórjam szitkát és dicsét a Tűznek.

Hadd hallják végre olyan magyar szava,
Ki sohse félt, de most már nem is félhet,
De kihez bús Hunnia szikjairól
Sírjáig eljut, lázítva, bárhova,
Gőgös grófi szó s piszkos szolgálóéneke.

Vesznem azért kell tán, mert magyar vagyok
S terhére e föld száz Pontiusának
S haldoklóan mégis elküldöm magam
Boldogabb testvéreimnek síromon:
Az új, jobb márciusi ifjuságnak.

Testvéreim, nincs nemigaz szavatok
S százszor többet merhettek, minthogy mertek.
Békésebb, szebb, jobb, vidámabb, boldogabb
Életre váltott jussa nem volt soha,
Mint mai, bús, magyar, ifju embernek.

Úgy nézzetek szét, hogy ma még semmi sincs,
Csak majmolás, ál-úrság és gaz bírság
S mégis, lám, ti vagytok a fiatalok
S mégis, sír-mélyről látom sikeretek:
Holnap talán könnyebb lesz a mártírság.

Búsabb az ifjú magyarnál nem lehet,
Mert él basák és buták közepette,
Mert hiába lett acélból itt a szív,
Szép emberszívként szikrázni ha akar:
A honi rozsa megfogta, megette.

De Tűz és Tűz, én ifjú testvéreim,
Jaj, a Tüzet ne hagyjátok kihalni,
Az Élet szent okokból élni akar
S ha Magyarországra dob ki valakit,
Annak százszorta inkább kell akarni.

Életet és hitet üzen egy halott
Nektek, fiatal, elhagyott testvérek,
Az olvasztó Tüzet küldi a hamu
S láng-óhaját, hogy ne csüggedjete el:
Március van s határtalan az Élet.

Szentmise

Összeg

Csendes

1 500 Ft.

Orgonás

3 000 Ft.

Esküvő

Összeg

Csendes

15 000 Ft.

Orgonás

30 000 Ft.

Temetés

Összeg

Kántor nélkül

15 000 Ft.

Kántorral

25 000 Ft.

Egyszeri harangozás 1 500 Ft.

Harangozás csak egyházi temetés esetén lehetséges.

Szociálisan rászorulóknak esetében

Stóladíjszabás 2019. január 1-től

a díjak összege csökkenthető,
illetve elengedhető.

A díjszabás a 2019. január 1.
után előjegyzett szentmisékre,
és szertartásokra alkalmazandó.

*Dr. Veres András elnök, Magyar
Katolikus Püspöki Konferencia*

Kétszer 1 százalék – egy kis figyelemből sok jó származik...

Kérjük, hogy a személyi jövedelemadó bevallásánál idén se feledkezzen meg senki a kétszer 1%-os felajánlás mellékeléséről, és a gondos kitöltésről – ezzel ki-ki úgy tehet jót, hogy egy

fillérjébe sem kerül. Az első egy százalékra a Magyar Katolikus Egyházat: technikai szám: 0011.

A második egy százalékra az alapítványunkat jelöljék meg.

A kedvezményezett neve: **Kerepesi Katolikus Közösségért Alapítvány**

A kedvezményezett adószáma: **18717718-1-13**

Az egyházközség képviselőtestülete megtárgyalta sok szülő kérését, a vasárnap reggeli szentmise kezdési időpontjával kapcsolatban. A gyermekek számára nagyon korán van a 8 órai időpont, mivel (főleg a tanítási időszakban) szeretnék hétvégén kipihenni magukat az egész heti korai ébresztő után.

A javasolt 9 órára való áthelyezést a képviselőtestület méltányolta, és megszavazta. **Március első vasárnapjától kezdve így a reggeli szentmise időpontja 9 órára változik.**

Úgy gondoljuk, ezzel a döntéssel támogatjuk a kisgyermekes családokat, abban a reményben, hogy több gyermek fog járni a reggeli szentmisére. Idén 24 gyermek készül az elsőáldozásra, szeretnénk, ha *nem* a korai időpont akadályozná a szentmisén való részvételüket. Kérjük a kedves hívek megértését és a családokat támogató hozzáállást.

Beszámoló a kerepesi karitászcsoport 2018. évi munkájáról

András atya tavasszal megkért, hogy legyek a karitászcsoport vezetője, mert a korábbi vezető Sengel Ágnes Veresegyházra költözött. A kérést megtiszteltetésnek éreztem. Kicsit aggodalommal fogadtam el a feladatot, mert bár 25 éve dolgozom a karitászban, itt Kerepesen alig van ismeretem, mert csak 3 éve költöztünk ide.

Húsvétkor 24 családnak, karácsonykor 35 családnak, vagy egyedülállónak készítettünk élelmiszer csomagot. (A hívek bőséges adományai tették lehetővé, amelyet ezúton is nagyon köszönünk) Augusztus végén, szeptember elején 8 többgyermekes családot támogattunk, 5 000 Ft-os, 10 000 Ft-os, 15 000 Ft-os utalvánnyal. Erzsébet napkor jelképesen kenyeret (kenyérszeletet) osztottunk.

Az egyházmegyétől kaptunk élelmiszeradományt, amit főleg kisgyermekkel rendel-

kező családoknak tudtunk adni.

A Forrás Művelődési Ház 2018-ban másodszor rendezett „adventi vásárt”. Csoportunk is képviseltette magát, mézeskalácsokat sütöttünk és díszítettünk.

Célunk az volt, hogy azok is megismerjék a „karitást”, akik nem járnak a templomba. A vásárlók között volt is ilyen.

A csoportunk havonta egyszer, minden hónap második keddjén, a szentmise után találkozik, imádkozunk és megbeszéljük az aktuális feladatokat. *Nagyon örülnénk, új jelentkezőknek!* (30/956-2603 számon, vagy decsine.marika@gmail.com lehet jelentkezni)

A karitászcsoport tagjai aktívan részt vesznek a plébánia életében, fogadják a zarándokokat, takarítanak. Sajnos, a plébánián nincs olyan helység, ahol az adományokat összegyűjthetnénk, így kicsit nehezebben lehet a felajánlott tárgyaknak megtalálni a helyét.

A karitászmunkája nem csak az adományok szétosztására korlátozódik, a rászorulókkal igyekszünk egész évben kapcsolatot tartani.

Hálásan köszönjük András atyának, hogy munkánkat szentmisével, imáival, anyagiakkal támogatja. És köszönjük a hívek imáit is, amivel segítik a csoportot.

Decsi Péterné

RECEPTAJÁNLÓ - Habos linzer / 40-50 db

Hozzávalók: 30 dkg liszt, 20 dkg margarin, 10 dkg porcukor, 1 zacskó sütőpor, 1 zacskó vaníliás cukor, 1 db tojássárgája, reszelt citromhéj.

A hozzávalókból linzertésztát készítünk. Vékonyra, kb. 3 mm-esre nyújtjuk. Karikákat szaggatunk belőle, sütőpapíros tepsire tesszük és kisütjük.

A hab készítéséhez: 4 tojásfehérje, 36 dkg kristálycukor

A 24 dkg cukrot kevés vízzel (éppen, hogy ellepje a cukrot) sűrűre főzzük.

Közben a tojásfehérjét a maradék 12 dkg cukorral kemény habbá verjük.

Lassan csurgatva hozzáadjuk a főzött cukrot.

A főzött cukorral együtt még egy rövid ideig a habot tovább verjük.

Ezután nyomózsákba tesszük és a linzerkarikákra formázzuk. Utána a sütő legalacsonyabb fokozatán (100 fokon) szárítjuk kb. 15-20 percig.

Mikor megszáradtak a közepébe lekvárt nyomunk. Olvasztott csokoládéval díszítjük.

Bódás János: Húsvéti hit

Bármit beszéltek, hitetlen Tamások,
a húsvéti hit győzelmes marad.
– Az Úr feltámadt – vallja millió szív,
s nem roskad össze semmi súly alatt.
Én sem hajlok a hitető beszédre,
nagyképű bölcseknek nem hódolok,
de, – tördelvén a titkok néma zárát, –
csak azt hiszem, mit megtapasztalok,
De mit nem érzek vak, süket kezemmel,
s hová nem ér el káprázó szemem,
Lelkemmél látom azt, melynek ha szárnyal,
nem ér nyomába gyarló értelem.
Én hallom, mit súg virág a virágnak,
bár hangjának fülemben nincs nyoma,
értem a tavasz illatos beszédét,
s érzem Istent, bár nem láttam soha.
S bár győzött a bűn, mikor a Keresztről
lelket mosva hullt alá a vér,
mégis hiszem a Krisztus diadalmát,
s tudom, hogy feltámadt, mert bennem él!
Ő áll mellettem könnyben és mosolyban,
amíg az élet rögeit töröm,
s nyugodtan küzdök, mert tudom, hogy vár
majd egy új élet, s benn mennyei öröm.
E hit vigasztal minden megfiportat,
özvegyet, árvát, sír felé menőt,
gyermeket vesztett zokogó anyákat,
s aki beteg is, ebből nyer erőt.
– Az Úr feltámadt! – vallja millió szív
s nem roskad össze semmi súly alatt...
– Bármit beszéltek, hitetlen Tamások,
a húsvéti hit győzelmes marad!

Locsolóvers

*Rózsafának tövéből rózsavizet
hoztam, Az lesz ma a legszebb
kislány, akit meglocsoltam.
Drága kislány, gyöngyvirá-
gom, ma van húsvét napja,
Meglocsollak, mosolyogjál,
mint egy piros rózsa.*

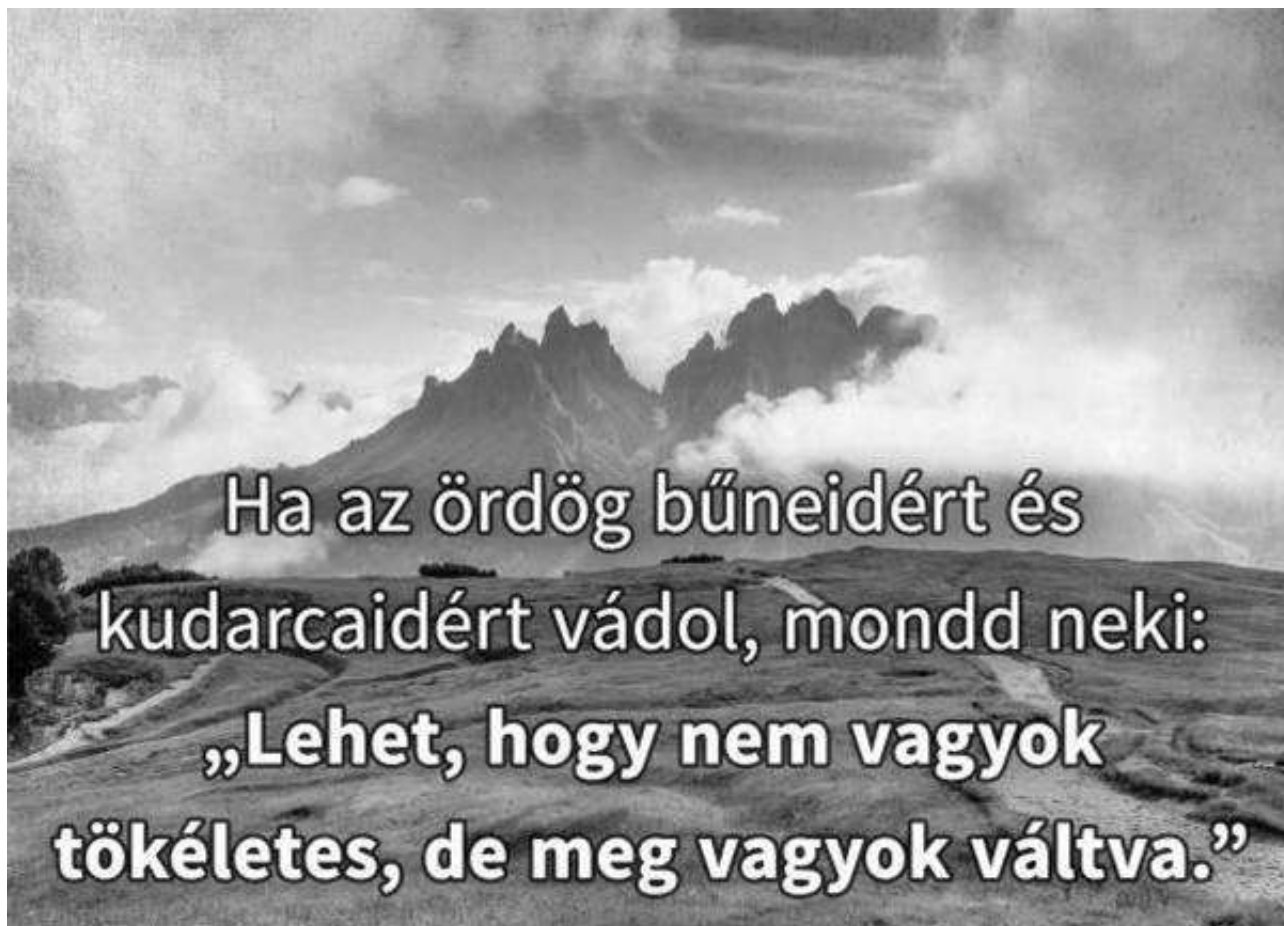
A Szent Három Nap szertatásának rendje a hirdetőtáblán olvasható.

A plébános úr Nagyhétfőn látogatja meg az előre bejelentett betegeket, hogy a húsvét előtti szentáldozásukat otthon végezhessek. Nagycsütörtökön 10 órakor lesz a Váci Székesegyházban a krizmaszentelési szentmise, az egyházmegye papjainak a részvételével. Az ünnepi szentmisére a híveket is szeretettel várják.

Húsvéthétfővel az esti szentmise kezdete 19.00 órára változik.

Szentmise szándékok április hónapban

1. +Zoltán és +Családtagok	
2-4.	
5. +Rapavi József	
6. A Váci Egyházmegye kispapjaiért	
7. +Horváth György, +Szülei és összes +Hozzá tartozó	(9.00)
.....	(11.00)
.....	(18.00)
8. Susanna nővérért, a Szeretet Misszionáriusai Rend szolgálatáért	
9-11.	
12. A Szűzanya tiszteletére	
13. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért	
14. +Paulovics István, +Felesége és gyermekeik +Klára, +István, +Károly	(9.00)
.....	(11.00)
.....	(18.00)
15.	
16. Toldi Ferencné +Brancs Teréz 1. évf.	
17. +Kisszel István, neje +Fazekas Terézia és +Nagyszülők	
18. <i>Szentmise az Utolsó Vacsora emlékére - Szentségimádás</i>	(18.00)
19. <i>Nagypéntek - szertartások</i>	(18.00)
20. <i>Nagyszombat - Vigília szentmise - körmenet</i>	(18.00)
21. Gyógyulás kegyelmét kérve	(9.00)
.....	(11.00)
.....	(18.00)
22. +Budavári József, +Budavári és +Zsiák szülők, és +Gyermekeik	(9.00)
.....	(19.00)
23.	
24. +Horváth György és +Szülei	
25.	
26. Hálából a Szűzanya tiszteletére	
27. Angyal Lászlóné +Turcsán Erzsébet, +László fia, +Sz ülei, +Testvérei és összes +Hozzá tartozó	
28. <i>Az Egyházközség áprilisban elhunyt hívei</i>	(900)
.....	(11.00)
.....	(19.00)
29-30.	

***Lelkileg gyümölcsöző, kegyelmekben gazdag Húsvétot kívánunk
az egyházközség minden Családjának!***

Frajna András plébános és a Képviselő testület tagjai.

**A szilasligeti kápolnában - minden hónap első péntekén 17.00 órakor
gyóntatás és áldoztatás van.**

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósne

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.

Tel.: 06/28/560-370 **Fax:** 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: 9.00 és 18.00

Hétköznapi: 6.15

Kivéve csütörtök: 18.00

Húsvéthétfőtől: 19.00

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: 11.00